

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 20T/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010263
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5823010263.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2023 v Námestove takto

r o z h o d o l :

Obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu Žilina v inej trestnej veci,

je v i n n ý , ž e

v bode 1/

- dňa 03.03.2023 okolo 19:00 hod. v C. D., E. F., stál na rohu rodinného domu č. XXX, pričom vedel, že v predmetnom rodinnom dome býva aj jeho bývalá manželka G. B., nar. XX.XX.XXXX, a keď G. B. vchádzala do tohto domu, došlo k ich vzájomnému stretnutiu na vzdialenosť približne dvoch metrov, na čo ho G. B. vyzvala, aby odišiel preč, túto výzvu nerešpektoval, verbálne sa domáhal vpustenia do domu, neskôr klopil na dvere, okná, a zvonil na zvonček až do 19:27 hod., kedy prišla na miesto činu privolaná hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru Zákamenné,

v bode 2/

- dňa 07.03.2023 okolo 07:00 hod. v C. D., časť F., stál na rohu rodinného domu č. XXX, pričom vedel, že v predmetnom rodinnom dome býva aj jeho bývalá manželka G. B., nar. XX.XX.XXXX, a keď G. B. vchádzala do tohto domu, došlo k ich vzájomnému stretnutiu na vzdialenosť približne dvoch metrov a po tom, čo za sebou zatvorila a zamkla vchodové dvere, tak sa ich pokúšal otvoriť, klopil na ne, dožadoval sa vpustenia do domu až do 08:28 hod., kedy prišla na miesto činu privolaná hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru Zákamenné,

a takto konal aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13C/5/2022 zo dňa 21.01.2022, právoplatným dňa 17.03.2022, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 01.03.2022, bolo vo výroku II. uložené A. B., nar. XX.XX.XXXX, aby sa nepribližoval k G. B., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov, s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky,

t e d a

v bode 1/, v bode 2/

pokračovacím konaním maril výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/, v bode 2/

pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.,

a z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa §§ 349, 38 ods. 2, 36 písm. l), 37 písm. m), 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal na obžalovaného dňa 18.07.2023 obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný súd Námestovo trestným rozkazom zo dňa 23. augusta 2023 uznal obžalovaného za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., za čo mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Voči predmetnému trestnému rozkazu podali v zákonnej lehote prokurátor aj obžalovaný odpor.

Súd následne nariadil hlavné pojednávanie a určil jeho termín na deň 05.10.2023. Na hlavnom pojednávaní sa zúčastnili všetky osoby, ktoré naň boli predvolávané, resp. boli o jeho termíne upovedomené, s výnimkou obžalovaného, ktorý dňa 02.10.2023 požiadal o konanie v jeho neprítomnosti. Súd preto v zmysle § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por. rozhodol, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Po prednesení obžaloby k nej zaujal stanovisko obhajca obžalovaného, ktorý uviedol, že konanie obžalovaného tak, ako je popísané v skutkovej vete obžaloby, nenapĺňa znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., ale napĺňa znaky priestupku.

Súd následne vykonal dokazovanie v súlade s návrhmi procesných strán.

Obžalovaný vo svojom výsluchu uskutočnenom v prípravnom konaní dňa 07.03.2023, ktorého zápisnicu súd umožnil prečítať, uviedol, že od roku 2012 je rozvedený so svojou bývalou manželkou G. B., po rozvode však ostali spolu bývať v ich byte v C. D., a to až do minulého roka, kedy nastúpil na výkon trestu odňatia slobody. Trest vykonal dňom 02.03.2023. Po prepustení šiel hneď v ten deň do Námestova na sociálne oddelenie, kde požadoval nejaký príspevok a poskytnutie obydľia, keďže ku svojej bývalej manželke ísť nemohol, nakoľko má zákaz sa k nej priblížiť na 30 metrov. Toho dňa prespal na zástavke v Zakamennom. Počas nasledujúceho dňa (03.03.2023) bol u sestry aj u syna H.. Vo večerných hodinách šiel do domu druhého syna H. I. C. D.. Hneď vtedy prišla jeho bývalá manželka, ktorá mu povedala, aby šiel preč, že má zákaz sa k nej priblížiť. Jemu bola vtedy zima, bývalej manželke povedal, aby ho pustila do domu, čo ona odmietla. On sa aj pozabudol, že má zákaz sa k nej priblížiť, myslel si, že to padlo, keď sa presťahovala a predala byt, kde spolu bývali. V ten deň bol od nej vzdialený cca 2-3 metre. Obžalovaný jej povedal, že mu je zle, na čo ona mala reagovať tým, že privolá políciu a oni mu zavolajú záchranku. Tak sa aj stalo. V nemocnici v Dolnom Kubíne bol do 06.03.2023. Po prepustení šiel na sociálne oddelenie do Námestova, ohľadom možného ubytovania v domove sociálnych služieb.

Obžalovaný tam však neostal a išiel opäť do C. D., kde celú noc chodil po dedine. Ráno dňa 07.03.2023 išiel do domu k synovi H., kde čakal, či vyjde von, prišiel však za ním druhý syn H., a mal mu povedať, nech sa tam neobšmieta. Vtedy prišla jeho bývalá manželka Irena, povedala, aby šiel preč a odišla. Následne šiel ku sestre, ktorá mu však neotvárala dvere, tak sa vrátil naspäť, išiel za synom H., ale musel ísť okolo H. domu, a tam už boli policajti, ktorý ho obmedzili na osobnej slobode. Na záver uviedol, že nevedel, že môže niečo také spôsobiť. Toto konanie ho mrzí a ľutuje ho.

Súd na návrh obhajcu umožnil obhajcovi prečítať záverečnú časť zápisnice z výsluchu obžalovaného zo dňa 21.07.2023, z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa ku skutkom priznal a úprimne ich oľutoval.

Súd následne umožnil obhajobe vypočuť znalkyňu A. J., ktorá zotrvala na svojom písomnom znaleckom posudku. Rozpoznávacie schopnosti obžalovaného boli v čase skutku podstatne znížené a rovnako podstatne boli znížené aj jeho ovládacie schopnosti, a to na základe zistených duševných ochorení, ako sú aj uvedené v znaleckom posudku. Vo vzťahu k návykovým látkam je u obžalovaného prítomný syndróm závislosti od alkoholu 3. až 4. štádium s komplikáciami v jeho zdraví a aj sociálnej oblasti. Ďalej je u neho prítomná alkoholická charakteropatia, ľahký organický psychosyndróm, ktorý sa prejavuje ľahkou poruchou pamäti, poruchou pozornosti, jeho intelekt však nie je znížený do takej miery, aby nebol schopný pochopiť význam súčasného trestného konania a ďalej je prítomná u menovaného depresívna porucha, ktorá sa prejavuje, okrem iného prchavými suicidálnymi myšlienkami, najmä v stavoch alkoholovej opitosti. Keby sa bral do úvahy len stav ľahkej alkoholovej opitosti, v takom prípade by dopad na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti bol len ľahký a forenzne nevýznamný. Na vplyve na uvedené schopnosti sa podieľali predovšetkým duševné ochorenia obžalovaného.

Z výsluchu svedka F. K. vyplýva, že tento vypovedal zhodne ako dňa 24.03.2023, teda že dňa 07.03.2023 o 7:32 boli operačným strediskom KR PZ ZA vyslaní na adresu J. XXX, C. D., za účelom preverenia oznámenia G. B., že sa tam má nachádzať jej bývalý manžel, ktorý má uznesením Okresného súdu Námestovo uložený zákaz priblížiť sa k nej. Po príchode na miesto sa obžalovaný nachádzal na mieste, približne 10 metrov od rodinného domu, ako aj od oznamovateľky. Obžalovaný im mal povedať, že si je vedomý uvedeného zákazu.

Z výsluchu svedka J. H. F. vyplýva, že tento vypovedal zhodne ako dňa 24.03.2023, a zhodne aj s výpoveďou svedka K., s ktorým v deň skutku vykonával služobnú činnosť.

Z výsluchu svedka A. I. vykonanom v prípravnom konaní dňa 24.03.2023 vyplýva, že dňa 03.03.2023 o 19.00 hod. boli operačným strediskom KR PZ ZA vyslaní na adresu J. XXX, C. D., za účelom preverenia oznámenia G. B., že sa tam má nachádzať jej bývalý manžel, ktorý má uznesením uložený zákaz priblížiť sa k nej. Po príchode na miesto sa obžalovaný nachádzal pred rodinným domom, pričom im uviedol, že sa tam nachádza preto, lebo mu je zima a nemá sa kde zohriať, že dva dni spal vonku. Obžalovaný uviedol, že v dome býva jeho syn. Oznamovateľka na mieste uviedla, že v súčasnej dobe býva na uvedenej adrese, v daný deň obžalovaný chodil okolo domu, klopal na dvere a domáhala sa vpustenia dnu.

Z výsluchu svedka F. L. vyplýva, že tento vypovedal zhodne ako dňa 30.03.2023, a zhodne aj s výpoveďou svedka I., s ktorým dňa 03.03.2023 vykonával služobnú činnosť. Obžalovaný sa nachádzal v stave, ktorý si vyžadoval zavolanie rýchlej zdravotnej pomoci, na mieste sa vec nedokumentovala ani ako trestný čin, ani ako priestupok.

Z výsluchu svedka Pavla Kulicha vyplýva, že tento vypovedal zhodne ako dňa 24.03.2023, teda, že bol dňa 07.03.2023 odvieť syna k svojej mame G. B. na adresu J. 441, kde bývala. Po príchode uvidel otca (obžalovaného), ako je opretý o rodinný dom č. 441. Otcovi povedal, aby odišiel, na čo mal otec reagovať tak, že nemá kde ísť. Tým ich konverzácia skončila.

Na hlavnom pojednávaní súd ďalej prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne G. B. z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že býva na adrese C. D. E. XXX., v dome svojho syna H.. O tejto skutočnosti vie minimálne od decembra 2022 aj jej bývalý manžel (obžalovaný). Dňa 03.03.2023 okolo 19:00 hod, keď vošla do dvora uvedeného rodinného domu, na rohu domu videla svojho bývalého manžela. Uviedla mu, aby ihneď odišiel, že ho do domu nevpustí. Obžalovaný mal reagovať tak, že je zima, nech ho vpustí dnu, čo svedkyňa odmietla. Napriek tomu tam obžalovaný ostal, búchal na dvere a okná, zvonil na zvonček

s cieľom dostať sa dnu. Toto robil do príchodu hliadky. Dňa 07.03.2023 svedkyňa prišla okolo 7:28 hod. z práce domov, kde opätovne na rohu domu uvidela obžalovaného, ktorý mal pri sebe pivo, motal sa, a tak s ním zo strachu ani nekomunikovala, vošla do domu a zamkla sa. Z chodby videla, že obžalovaný chytil kľučku na dverách a tieto sa pokúšal otvoriť a súčasne na ne klopal. Na to som zavolała políciu. Po jej príchode sa v okolí domu nezdržoval, ale neskôr sa vrátil k domu, kde ho hliadka už zaistila. Pri výsluchu bol prítomný aj obžalovaný, ktorý k výpovedi svedkyne uviedol, že sa jej chce ospravedlniť.

Zo zápisnice z výsluchu svedka Petra Kulicha z prípravného konania vyplýva, že je vlastníkom rodinného domu č. XXX I. C. D., kde býva spolu s rodinou a matkou Irenou Kulichovou. Pred prepustením jeho otca (obžalovaného) z výkonu trestu s ním telefonoval, pričom otec sa ho spýtal, či môže ísť ku nemu bývať. Mal pritom vedomosť, že so synom býva aj jeho matka, teda bývalá manželka obžalovaného. Odpovedal mu, že určite nie, nakoľko má zákaz priblíženia sa k mame, ktorá s ním býva. Nebol priamym svedkom udalostí zo dňa 03. a 07.03.2023, nakoľko sa nachádzal v Prahe, a mal prísť až 08.03.2023.

Zo zápisnice z výsluchu svedkyne M. B. z prípravného konania vyplýva, že nebola priamym svedkom udalostí, ktoré tvoria predmet skutku. Otca (obžalovaného) stretla dňa 02.03.2023 v Kraľovanoch, keď cestovala do školy. Ten jej uviedol, že mama mu dlží nejaké peniaze, že musí ísť za ňou. Ďalej uviedla, že otec vedel o tom, že bývajú s mamou na adrese C. D. E. XXX.

Súd následne čítal listinné dôkazy - záznam o vykonaní dychovej skúšky, uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13C/5/2022, úradný záznam k prevereniu č. I. 153, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/145/2022, doručenkou č. I. 171, LV na č. I. 175-176, správy Sociálnej poisťovne, MEDI-ZONE, s.r.o., HONsP Trstená, PL Sučany, DONsP Dolný Kubín, Obce Oravská Lesná, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, odpis z RT, trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6Tp/2/2022, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/41/2022, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/78/2022, nariadenie ústavného ochranného liečenia, podstatný obsah spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/41/2022, nariadenie výkonu trestu odňatia slobody sp. zn. 4T/10/2022, lustráciu ZVJS.

Z listinných dôkazov vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13C/5/2022 zo dňa 21.01.2022, vykonateľným dňa 01.03.2022, súd obžalovanému uložil okrem iného aj zákaz približovať sa k Irene Kulichovej na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, a taktiež zákaz kontaktovať Irenu Kulichovú v akejkoľvek forme. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/145/2022 zo dňa 02.11.2022 súd odvolanie obžalovaného voči neodkladnému opatreniu odmietol z dôvodu jeho oneskoreného podania. Z úradného záznamu OO PZ Zakamenné zo dňa 03.03.2023 vyplýva, že jeho obsah korešponduje s výpoveďami svedkov L. a I., ktorý vykonávali hliadkovú činnosť. Z LV č. XXXX pre k.ú. C. D. vyplýva, že vlastníkom rozostavanej stavby so súp. č. 441 je syn obžalovaného - H. B.. Obžalovaný je poberateľom predčasného starobného dôchodku od 12.11.2021, vykonával ochrannú protialkoholickú a psychiatrickú liečbu v roku 2012. V tom roku bol aj hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení HONsP Trstená pre poruchy správania. V roku 2017 bola liečba ukončená, pretože neplnila svoj účel a zlepšenie stavu sa nepodarilo dosiahnuť. Obžalovaný napriek ukončeniu súdnej ochrannej liečby psychiatrickú ambulanciu navštevoval aj naďalej, abstinenciu však nedodržiaval. V roku 2022 dobrovoľne absolvoval liečbu v PL Sučany, avšak túto svojvoľne ukončil, pretože požíval alkohol. V C. D. nemá kvôli požívaniu alkoholu dobrú povesť. V centrálnej evidencii priestupkov má 5 záznamov z rokov 2021 a 2022, a to za hrubé správanie voči svojej bývalej manželke a synovi, a neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa, ktorou bol vykázaný zo spoločného obydlija. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že má v registri 6 záznamov – štyrikrát trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., dvakrát trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa §§ 348, 349 Tr. zák.. Trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6Tp/2/2022 (resp. 4T/10/2022) zo dňa 08.01.2022 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a skúšobnou dobou na 24 mesiacov. Odsúdenému začala skúšobná doba plynúť dňom 09.01.2022 a uplynie dňa 09.01.2024. Uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/10/2022 zo dňa 13.06.2023 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorý v súčasnej dobe stále trvá. K rozhodnutiu o neosvedčení sa obžalovaného došlo z dôvodu právoplatného odsúdenia vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/41/2022, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania totožného trestného činu, pre ktorého spáchanie obžalovaný čelí obžalobe v predmetnej veci. V uvedenej trestnej

veci súd obžalovanému uložil okrem iného aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktorého výkon bol už nariadený.

K výroku o vine:

Podľa § 349 Tr. zák., kto po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, marí výkon takého rozhodnutia alebo dohody alebo kto marí výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák., za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por., pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 284 ods. 1 Tr. por., ak nebude vec vrátená prokurátorovi na došetrenie podľa § 279, postúpená podľa § 280 ods. 1 alebo 2, ak nedôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 281 alebo § 282 ods. 3, k podmienčnému zastaveniu trestného stíhania podľa § 282 ods. 1 alebo 2 alebo k jeho prerušeniu podľa § 283, rozhodne súd rozsudkom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje.

Z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek dôvodných pochybností vyplynul záver, že žalovaný skutok sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho práve obžalovaný. Ani samotná obhajoba nespochybňovala skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného v skutkovej vete obžaloby. Namietala však jeho právnu kvalifikáciu ako trestného činu. Podľa obhajoby je žalovaný skutok priestupkom, a mal by byť postúpený správne orgánu.

Súdu v tejto súvislosti nie je zrejmé, o aký priestupok by sa malo jednáť (zrejme neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch), keďže formulácia skutku tak, ako bola vyhotovená v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe, nevykazuje žiadne znaky priestupku. Súd pritom môže konať iba o skutku uvedenom v obžalobe, ktorá sa môže opierať iba o skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Podstata žalovaného skutku nespočíva v nerešpektovaní výzvy policajta podľa § 27a zákona o policajnom zbore, ale v nerešpektovaní exekučného titulu - neodkladného opatrenia, ktorým civilný súd zakázal obžalovanému približovať sa k jeho bývalej manželke. Súd navyše podotýka, že vykonateľnosťou predmetného neodkladného opatrenia sa vykazanie zo spoločného obydlija končí, teda stráca platnosť a účinnosť (§ 27a ods. 9 zákona o policajnom zbore). Rovnako nie je súdu zrejmé, a na čo poukazovala obhajoba, aký vplyv má na právnu kvalifikáciu skutku (priestupok alebo trestný čin) záver znaleckého posudku, v ktorom znalec konštatoval, že u obžalovaného boli v čase skutku podstatne znížené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Vplyv na výrok o vine by mohlo mať iba zistenie, že obžalovaný mal v čase skutku vymiznuté rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti. Pokiaľ ich mal obžalovaný iba oslabené, hoci podstatne, ako správne konštatoval prokurátor, nemá to vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného, a teda výrok o vine. Za splnenie ďalších podmienok (§ 36 písm. c) Tr. zák.) môže mať uvedená skutočnosť hypoteticky vplyv iba na výrok o treste.

Ustanovenie § 349 Tr. zák. chráni záujem spoločnosti na riadnom, teda ničím nerušenom výkone rozhodnutia vydaného súdom v civilnom procese. Pre naplnenie znakov trestného činu podľa § 349 Tr. zák. je potrebná existencia exekučného titulu, teda vykonateľného súdneho rozhodnutia ukladajúceho páchatelovi (obžalovanému) určitú povinnosť – v tomto prípade povinnosť nepribližovať sa k bývalej

manželke na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov – ktorú však páchateľ (vedome) úmyselne neplní, čím marí výkon úradného rozhodnutia. Pohnútkou, resp. motív páchateľa (obžalovaného) nie je znakom skutkovej podstaty predmetného trestného činu, preto je irelevantné, čo obžalovaný daným skutkom chcel docieľiť (ukryť sa pred zimou, prespať, a pod....). Obžalovaný si bol dobre vedomý toho, že má súdom uložený zákaz priblížiť sa k svojej manželke, rovnako mal vedomosť aj o tom, že v dome jeho syna býva aj jeho bývalá manželka. Napriek tejto vedomosti (opakovane) šiel k domu svojho syna, kde stretol aj svoju bývalú manželku, od ktorej bol vzdialený cca 2 metre. Týmto konaním maril výkon neodkladného opatrenia, ktorým mu bol uložený zákaz priblížiť sa k svojej bývalej manželke na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov. Súd preto konštatuje, že v žalovanom skutku nachádza všetky subjektívne aj objektívne znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.. Vzhľadom na recidivujúcu osobnosť obžalovaného a povahu spáchaného trestného činu (prečin) neprichádza aplikácia materiálneho korektívu, resp. použitie zásady subsidiarity trestnej represie absolútne do úvahy. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že dňa 03.03.2023 príslušníci PZ skutok (čiastkový útok) neriešili ani ako priestupok.

Skutočnosť, že trestný čin spáchal práve obžalovaný, bola jednoznačne preukázaná výpoveďami svedkov – príslušníkov PZ, bývalej manželky obžalovaného, a koniec koncov aj výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý sa k skutku priznal a tento úprimne oľutoval.

Súd sa zároveň stotožnil s kvalifikáciou skutku ako pokračovacieho trestného činu, nakoľko oba čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe spáchania, predmete útoku, a tieto čiastkové útoky boli vedené jednotným zámerom obžalovaného spáchať tento trestný čin formou pokračovania.

K výroku o treste:

Pokiaľ ide o výrok o treste, súd pri jeho ukladaní vychádzal zo zásad uvedených v § 34, Tr. zák. a ďalších jeho ustanovení.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchateľa za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Pokiaľ ide o druh uloženého trestu súd konštatuje, že iný trest, ako trest odňatia slobody, by nebol spôsobilý zabezpečiť naplnenie účelu trestu tak, ako to vyžaduje §34 ods. 1 Tr. zák.. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný má status recidivistu, rovnakého trestného činu sa dopustil už tretíkrát v priebehu jedného

roka (a dvoch mesiacov), navyše aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (4T/10/2022), ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, resp. obžalovaného je podľa názoru súdu spôsobilý zabezpečiť iba trest odňatia slobody, a to nepodmienečne.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na jednu z elementárnych zásad ukladania trestov, a síce zásadu zákonnosti trestu, ktorá má aj svoje ústavné zakotvenie v čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Podstata tejto zásady spočíva v tom, že len (trestný) zákon stanovuje, aký druh trestu, v akej výmere a za akých podmienok môže súd páchatel'ovi trestného činu uložiť. Súd je pri ukladaní trestu viazaný ustanoveniami trestného zákona (článok 2 ods. 2 Ústavy SR), pričom tieto ustanovenia majú zväčša tzv. kogentný charakter, to znamená, že sa od nich súd nemôže odchýliť. Takýto charakter má aj vyššie citované ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.. Predmetné ustanovenie sa týka nemožnosti súdu uložiť tzv. podmienený trest odňatia slobody v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe iného podmieneného odsúdenia. Inak povedané, ak je páchatel' „v podmienke“, a počas skúšobnej doby trvania tejto „podmienky“ sa dopustí úmyselného trestného činu, súd už za tento úmyselný trestný čin nemôže uložiť ďalšiu „podmienku“, hoci by inak na jej uloženie mohli byť splnené podmienky. Páchatel'ovi (obžalovanému) sa v takom prípade musí uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Spáchanie úmyselného trestného činu počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia totižto zjavne nasvedčuje tomu, že inštitút podmieneného odkladu výkonu trestu nenaplnil svoj (výchovný) účel, a preto sa opätovné uloženie „podmienky“ javí ako bezúčelné. Tak je tomu aj v posudzovanej trestnej veci. Obžalovaný sa skutku dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z konania Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/10/2022, a navyše čiastkového útoku sa dopustil deň po tom, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Podmienený trest odňatia slobody preto nie je de iure, a vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, ani de facto možný.

Pri určovaní výšky trestu súd vychádzal z existencie jednej poľahčujúcej okolnosti – priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimne oľutovanie, a jednej priťažujúcej okolnosti – obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Trest odňatia slobody vo výmere jedného roka z pohľadu súdu rešpektuje zákonné mantinely a pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti sa javí ako postačujúci, spravodlivý a proporcionálny.

Súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko bolo preukázané, že sa v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nachádzal v ústave na výkon trestu za iný úmyselný trestný čin (Okresný súd Námestovo sp. zn. 6T/41/2022, kde išlo o totožný trestný čin a trest vykonal dňa 02.03.2023).

K výroku o ochrannom opatrení:

Podľa § 35 ods. 5 prvá veta Tr. zák., pri ukladaní ochranných opatrení sa súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., súd môže ochranné liečenie uložiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Pokiaľ ide o výrok o ochrannom opatrení, súd pri jeho ukladaní vychádzal zo zásad uvedených v § 35 Tr. zák. a ďalších jeho ustanovení, pričom rozhodujúcim pre jeho uloženie považoval obsah znaleckého posudku č. 119/2023, v ktorom znalkyňa konštatovala u obžalovaného syndróm závislosti od alkoholu III. – IV. štádium, alkoholovú charakteropatiu, alkoholickú kognitívnu poruchu – organický psychosyndróm, depresívnu poruchu a somatické komplikácie zneužívania alkoholu. V dôsledku dlhodobého zneužívania alkoholu sú u obžalovaného prítomné negatívne následky na zdraví aj v sociálnej oblasti. Jeho osobnosť je depravovaná, nemá sociálne istoty, prakticky je bezdomovec, má narušené vzťahy s najbližšími. Pod vplyvom alkoholu je jeho správanie neprispôsobivé, konfliktné, nerešpektujúce spoločenské normy. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že aj v čase skutku bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Znalkyňa v závere odporučila obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou. Súd preto obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie, ktoré vykoná ústavnou formou, nakoľko si to vyžaduje účinná ochrana spoločnosti. Súd obžalovanému neukladal protialkoholické liečenie, nakoľko toto už bolo obžalovanému uložené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 07.06.2022, a nariadené dňa

06.03.2023. Uložením protialkoholického liečenia v tejto veci by tak neúčelne vznikla duplicitná ochranná liečba.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a na základe citovaných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.
v bode 1/, v bode 2/

pokračovacím konaním maril výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Námestovo v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.